

บทที่ 2

การกระจุกตัวของอุตสาหกรรม (Industrial Concentration)

การวัดอิทธิพลของตลาดตามแนวความคิดของ Chamberlin และท่านอื่น ๆ ดังกล่าวข้างต้น ได้อธิบายถึงปัจจัยที่จะมีอิทธิพลต่อตลาดหรือต่อโครงสร้างตลาดว่ามีประเด็นที่สำคัญได้แก่

1. การกระจุกตัวของอุตสาหกรรม (Industrial Concentration)
2. อุปสรรคของผู้ประกอบการรายใหม่ (Barriers to New Entry)
3. ความแตกต่างของสินค้าที่ผลิต (Product Differentiation)

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างตลาดได้แก่

4. อัตราการเติบโตของปริมาณความต้องการ (Growth Rate of Market Demand)
5. ความยืดหยุ่นของปริมาณความต้องการอันเนื่องมาจากราคา (Price Elasticity of Market Demand)
6. การกระจุกตัวของผู้ซื้อ (Buyer Concentration)

จากข้อ 1 ถึงข้อ 3 จะกล่าวถึงในรายละเอียดเป็นแต่ละบท โดยเริ่มตั้งแต่การกระจุกตัวของอุตสาหกรรม

2.1 ความหมายของการกระจุกตัวของอุตสาหกรรม

การกระจุกตัวของอุตสาหกรรม หมายถึง อัตราส่วนแบ่งการครองตลาดของธุรกิจขนาดใหญ่จำนวนน้อยราย อาจจะเป็น 1, 2, 3, 4... ธุรกิจ ซึ่งเรียงลำดับขนาดการผลิตใหญ่สุดและรองลงมา เพื่อดูว่ามีส่วนแบ่งการครองตลาดคิดเป็นร้อยละเท่าไรของการผลิตทั้งหมดในอุตสาหกรรมนั้น นอกจากนี้ การกระจุกตัวของอุตสาหกรรม ยังเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างตลาดที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่

- ก. เพื่อแสดงให้เห็นว่ามีธุรกิจจำนวนเท่าใดที่มีอิทธิพลต่อตลาด ต่อนโยบายเศรษฐกิจ ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าอุตสาหกรรมนั้น ๆ หรือระบบเศรษฐกิจนั้น ๆ ถูกรอบงำด้วยกลุ่มธุรกิจ เป็นจำนวนมากน้อยเพียงใด
- ข. เพื่อแสดงให้เห็นว่าตลาดที่ธุรกิจหรืออุตสาหกรรมเกี่ยวข้องกับอยู่นั้น จะถูกจัดเข้าเป็นตลาดประเภทใด
- ค. เพื่อให้ทราบถึงตำแหน่งของธุรกิจในตลาดว่าอยู่ในฐานะใด และมีอิทธิพลเพียงใด

2.2 ระดับของการกระจุกตัว (level of concentration) มี 2 ระดับ คือ

- 1. การกระจุกตัวด้านการตลาด (market concentration) เป็นการวัดการกระจุกตัวในแต่ละอุตสาหกรรม
- 2. การกระจุกตัวรวม (overall หรือ aggregate concentration) เป็นการวัดการกระจุกตัวของระบบเศรษฐกิจทั้งหมด อาทิเช่น ระดับการกระจุกตัวของผลผลิตของประเทศ วัดระดับการใช้จ่ายทรัพย์สินของประเทศ หรือวัดระดับการจ้างงานของประเทศ เป็นต้น

2.3 การวัดระดับการกระจุกตัว (measure of concentration)

การวัดระดับการกระจุกตัวจะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับข้อมูลที่หาได้ และจุดประสงค์ที่ต้องการ เครื่องมือที่ดีควรมีลักษณะที่คำนวณได้ง่ายและเข้าใจง่าย มีความยืดหยุ่นเมื่อโครงสร้างของตลาดเปลี่ยนแปลง เครื่องมือที่ใช้วัดมี 4 วิธี ได้แก่

- 2.3.1 จำนวนของธุรกิจ
- 2.3.2 Lorenz curve และ Gini-coefficient
- 2.3.3 Herfindahl Index
- 2.3.4 Concentration Ratio

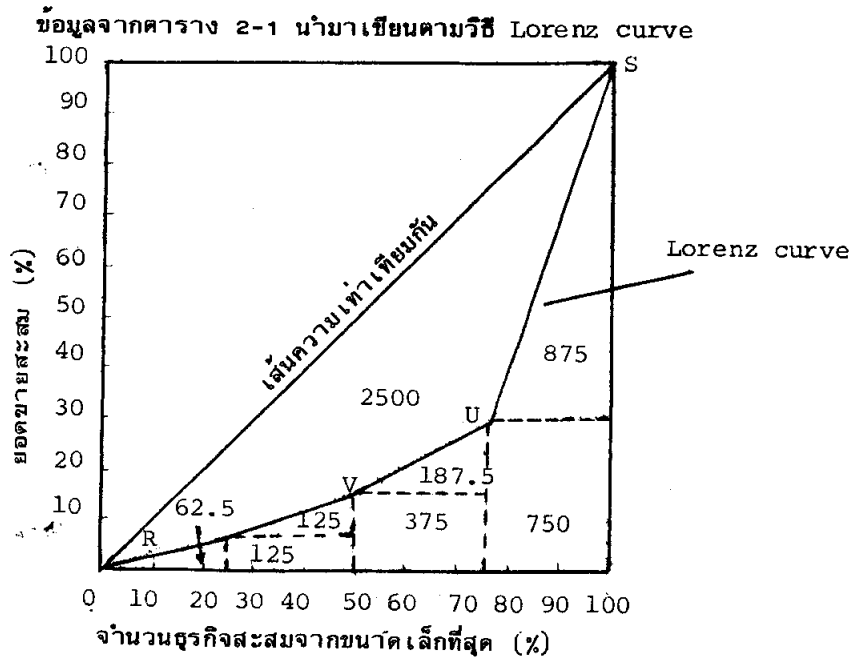
- 2.3.1 จำนวนของธุรกิจ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดอิทธิพลที่มีต่อโครงสร้างตลาดได้ดี จำนวนของผู้ขายจะมีอิทธิพลต่อตลาด ดังจะเห็นได้จากการแบ่งตลาดตาม ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ผู้ขายแต่ละตลาดจะมีอิทธิพลและพฤติกรรมแตกต่างกันไป
- 2.3.2 โดยใช้ Lorenz Curve และ Gini-coefficient เป็นการวัดในรูปของ สัดส่วน โดยจะแสดงออกมาในรูปของความไม่เท่าเทียมกัน หรือการกระจุกตัวเปรียบเทียบ ผู้ที่นำเอา Lorenz curve มาใช้วัดคือ Eugene Singer ^{1/} ได้ศึกษาว่าถ้าธุรกิจ 4 ธุรกิจ ซึ่งมีส่วนแบ่งการครองตลาดที่วัดโดยใช้อัดขาย (อาจจะใช้มูลค่าเพิ่ม ทรัพย์สิน หรือระดับการจ้างงานก็ได้) เป็นตัวแปรในการคำนวณ ตัวอย่างเช่น ธุรกิจ 4 ธุรกิจ A B C และ D โดยมียอดขายร้อยละ 5, 10, 15 และ 70 ของยอดขายทั้งหมดในตลาดตามลำดับ หลักในการหาเส้น Lorenz มี 2 ประการ คือ ประการแรก เปอร์เซนต์ของยอดขายสะสมในตลาด คำนวณจากธุรกิจขนาดเล็กที่สุด ประการสอง เปอร์เซนต์ของจำนวนธุรกิจสะสมจะเริ่มจากธุรกิจขนาดเล็กไปยังธุรกิจขนาดใหญ่ ซึ่งเริ่มด้วยธุรกิจ A เล็กที่สุด จำนวน 25% ของธุรกิจทั้งหมด มียอดขายร้อยละ 5 และมีธุรกิจจำนวน 50% (A+B) มียอดขายร้อยละ 15 เป็นเช่นนี้เรื่อย ๆ ดังตาราง 2-1

ตาราง 2-1

ธุรกิจ	ยอดขาย (%)	ยอดขายสะสมเริ่มจากหน่วยเล็กที่สุด (%)	หน่วยธุรกิจสะสม (%)
A	5	5	25
B	10	15	50
C	15	30	75
D	70	100	100

ที่มา: Douglas F. Greer, *Industrial Organization and Public Policy*.

^{1/}Eugene M. Singer, *Antitrust Economic*, (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1968), pp. 141.

จากรูป แกนตั้ง แสดงถึง เปอร์เซนต์ของยอดขายของตลาด ทั้งหมด ส่วนแกนนอน แสดงถึง จำนวนของธุรกิจ ทั้ง 2 แกนมีมูลค่าสูงสุด เท่ากับ 100% รูปจึงเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสภายในพื้นที่สี่เหลี่ยม เส้น RWUS ได้มาจากตาราง 2-1 คอลัมน์ 3 และ 4 นำมา plot ลงในรูป เริ่มด้วย ธุรกิจที่เล็กที่สุดอยู่ใกล้จุด O เส้น RWUS นี้คือ เส้น Lorenz ต้องนำมา เปรียบเทียบกับเส้นทแยงมุม RS ซึ่งแสดงถึงการกระจายขนาดของธุรกิจ ที่เท่าเทียมกัน ถ้ายังมีความไม่เท่าเทียมกันของยอดขายมากเท่าใด เส้น Lorenz กับเส้นทแยงมุมก็จะยิ่งห่างกันมากขึ้นเท่านั้น

ส่วนพื้นที่ระหว่างเส้นทแยงมุม RS กับเส้น Lorenz คือ พื้นที่ แห่งการกระจุกตัวและ Gini-coefficient จะวัดถึงระดับความไม่เท่า เทียมกัน ซึ่งแสดงโดยสัดส่วนของพื้นที่ของการกระจุกตัวต่อพื้นที่ทั้งหมดภายใต้ เส้นทแยงมุม

$$\text{พื้นที่ } \square \text{ จตุรัส} = 100 \times 100 = 10,000$$

$$\text{พื้นที่ } \Delta \text{ ใต้เส้น RS} = 5,000 \quad \left(= \frac{1}{2} \times \text{ฐาน} \times \text{สูง} \right)$$

$$\begin{aligned} \text{พื้นที่ใต้เส้น RWVUS} &= 62.5 + 125 + 125 + 375 + 187.5 + 750 + 875 \\ &= 2,500 \end{aligned}$$

$$\therefore \text{พื้นที่แห่งการกระจุกตัว} = 5,000 - 2,500 = 2,500$$

$$\text{Gini-coefficient} = \frac{2,500}{5,000} = .5$$

ค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) จะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ธุรกิจในอุตสาหกรรมนี้มีระดับการกระจุกตัวสูง ถ้ามีค่าใกล้ 0 จะมีระดับการกระจุกตัวต่ำ

2.3.3 โดยวิธี Herfindahl Index คัดจากผลรวมกำลังสองของขนาดของธุรกิจในตลาด ซึ่งแสดงถึงสัดส่วนของยอดขายหรือมูลค่าเพิ่ม หรือทรัพย์สิน และระดับการจ้างงานต่อของตลาดทั้งหมด เขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$\text{Herfindahl Index} = \sum \left(\frac{X_i}{T} \right)^2, \quad i = 1, 2, 3, \dots, n$$

T = ยอดขายรวมในตลาด

X = ยอดขายของแต่ละธุรกิจ

i = จำนวนของธุรกิจในตลาด

ข้อมูลจากตาราง 2-1 ในการหาเส้น Lorenz มีธุรกิจ 4 ธุรกิจ คือ A B C และ D มียอดขายรวมในตลาดเท่ากับร้อยละ 5, 10, 15 และ 70 ตามลำดับ นำมาหาค่า Herfindahl Index ได้จากการแทนค่าลงในสูตรดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} H.I &= (0.05)^2 + (0.10)^2 + (0.15)^2 + (0.70)^2 \\ &= 0.525 \end{aligned}$$

ค่า H.I นี้จะบอกให้ทราบถึงระดับการกระจุกตัวเช่นเดียวกัน
จะมีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้ามีค่าใกล้เคียง 0 ธุรกิจในอุตสาหกรรมนั้น
จะมีลักษณะใกล้เคียงตลาดแข่งขันสมบูรณ์ แต่ถ้ามีค่าใกล้เคียง 1 จะมีลักษณะ
ใกล้เคียงตลาดผูกขาด แต่ถ้าธุรกิจทั้งหมดในตลาดมีขนาดเท่าเทียมกัน H.I
จะมีค่าเท่ากับ $\frac{1}{n}$

2.3.4 อัตราส่วนการกระจุกตัว (concentration ratio) หมายถึง อัตราส่วนแบ่ง
การครองตลาดของธุรกิจจำนวนน้อยราย ซึ่งเรียงลำดับใหญ่สุดและรองลงมา
เพื่อคว่ามีส่วนแบ่งในการครองตลาด (ซึ่งอาจวัดได้จาก กำล้งการผลิต ยอดขาย
มูลค่าเพิ่ม ทรัพย์สิน กำไรสุทธิ ระดับการจ้างงาน หรือทุนจดทะเบียน)
คิดเป็นร้อยละเท่าไรของทั้งหมด

จากข้อมูลการจัดอันดับ 100 ธุรกิจใหญ่สุดของกิจการด้านน้ำมัน
และก๊าซในสหรัฐอเมริกา ในปี 2525^{2/} โดยจะหาส่วนแบ่งการครองตลาดจาก
ยอดขาย ทุนจดทะเบียน กำไรสุทธิ และทรัพย์สินรวม เพื่อหาอัตราส่วนการ
กระจุกตัวในอุตสาหกรรมนี้ มีรายละเอียดดังนี้

^{2/} "U.S. Oil and Gas Public Corporations Ranked by Sales,"
Journal of the Oil and Gas Digest One Hundred, Dec. 31, 1982.

ตาราง 2-3

ส่วนแบ่งการครองตลาดของ 5 ธุรกิจใหญ่สุด คำนวณจากยอดขาย

อันดับ	ชื่อธุรกิจ	ยอดขาย (ล้าน \$)	ส่วนแบ่งการครองตลาด (%)
1	Exxon	97	13.84
2	Mobil	60	8.67
3	Texaco	47	6.71
4	Standard Oil of California	34	4.85
5	E.I. du Pont de Nemours	33	4.71
	รวม 100 ธุรกิจ	700.40	100.00

ที่มา: The Oil and Gas Digest One Hundred, Dec. 31, 1982.

ตาราง 2-4

ส่วนแบ่งการครองตลาดของ 5 ธุรกิจใหญ่สุด คำนวณจากทุนจดทะเบียน

อันดับ	ชื่อธุรกิจ	ทุนจดทะเบียน (ล้าน \$)	ส่วนแบ่งการครองตลาด (%)
1	Exxon	28	11.53
2	Mobil	15	6.17
3	Texaco	13	5.35
4	Standard Oil of California	11	4.53
5	E.I. du Pont de Nemours	10	4.12
	รวม 100 ธุรกิจ	242.80	100.00

ที่มา: The Oil and Gas Digest One Hundred, Dec. 31, 1982.

ตาราง 2-5

ส่วนแบ่งการครองตลาดของ 5 ธุรกิจใหญ่สุด คำนวณจากกำไรสุทธิ

อันดับ	ชื่อธุรกิจ	กำไรสุทธิ (ล้าน \$)	ส่วนแบ่งการครองตลาด (%)
1	Standard Oil (Ohio)	1.9	9.75
2	Standard Oil (Indiana)	1.8	9.23
3	Atlantic Richfield	1.7	8.72
4	Shell Oil	1.6	8.21
5	Exxon	1.4	7.18
	รวม 100 ธุรกิจ	19.49	100.00

ที่มา: The Oil and Gas Digest One Hundred, Dec. 31, 1982.

ตาราง 2-6

ส่วนแบ่งการครองตลาดของ 5 ธุรกิจใหญ่สุด คำนวณจากทรัพย์สินทั้งหมด

อันดับ	ชื่อธุรกิจ	ทรัพย์สินทั้งหมด (ล้าน \$)	ส่วนแบ่งการครองตลาด (%)
1	Exxon	62.3	11.05
2	Mobil	36.4	6.46
3	Texaco	27.1	4.81
4	E.I. du Pont Nemours	24.3	4.31
5	Standard Oil (Indiana)	24.2	4.29
	รวม 100 ธุรกิจ	563.60	100.00

ที่มา: The Oil and Gas Digest One Hundred, Dec. 31, 1982.

จากตาราง 2-3, 2-4 และ 2-6 จะเห็นได้ว่า การทาส่วนแบ่ง การครองตลาดของธุรกิจ โดยใช้ยอดขายและทุนจดทะเบียนเป็นตัวแปรในการ คำนวณ 5 ธุรกิจใหญ่สุดและรองลงมายังคงเป็นธุรกิจเดิมไม่เปลี่ยนแปลง แต่ เมื่อนำเอากำไรสุทธิ ทุนจดทะเบียน และทรัพย์สิน ทั้งหมดมาเป็นตัวแปร ใน การจัดอันดับตามตาราง 2-7 นั้น ได้มีธุรกิจอื่นขึ้นมาอยู่ใน 5 อันดับธุรกิจใหญ่ สุด แทนที่บางธุรกิจ เช่น บริษัท Exxon ในการวัดจาก ยอดขาย และทุนจด ทะเบียน ถูกจัดเป็นอันดับ 1 แต่เมื่อนำกำไรสุทธิมาเป็นตัวแปรได้เปลี่ยนมา อยู่ที่อันดับที่ 5

Everly, R และ Little, I. MD. ได้เขียนหนังสือชื่อ Concentration in British Industry เมื่อปี 2503 วิเคราะห์โครงสร้างตลาด โดยใช้อัตราส่วนแบ่งการครองตลาด หรือการกระจุกตัวตลาด (market concentration) และอัตราส่วนของขนาดของโรงงาน* (size-ratio of unit or firms) ควบคู่กันในการวิเคราะห์^{3/} จาก

* มีวิธีการหาดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตราส่วนของขนาดของโรงงาน} &= \frac{\text{ขนาดเฉลี่ยของโรงงานใหญ่สุด}}{\text{ขนาดเฉลี่ยของโรงงานที่เหลือ}} \\ &= \frac{\text{อัตราส่วนแบ่งการครองตลาดโรงงานใหญ่สุด}}{\frac{\text{จำนวนโรงงานใหญ่สุด}}{\text{อัตราส่วนแบ่งการครองตลาดโรงงานที่เหลือ}}}}{\text{จำนวนโรงงานที่เหลือ}} \end{aligned}$$

^{3/} হাসุก พงษ์ไพจิตร และ ไพโรจน์ วงศ์วิภาณนท์, "การกระจุกตัวของ อุตสาหกรรม," แปลจาก Industrial Concentration ของ M.A. Utton, โรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช, 2518, หน้า 52.

วิธีการนี้ เมื่อได้นำมาใช้ในการศึกษาภาวะอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ของไทยในปี 2515 ซึ่งมีจำนวนโรงงานอาหารสัตว์ทั้งหมดประมาณ 40 โรง โรงงานขนาดใหญ่มีเพียง 8 โรง หรือร้อยละ 20 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด ซึ่งสามารถผลิตอาหารสัตว์ได้ถึงร้อยละ 73.70 ของการผลิตทั้งหมด ดังรายละเอียดในตาราง 2-7

ตาราง 2-7

อัตราส่วนการกระจุกตัวของโรงงานขนาดใหญ่ 2 โรงแรก

4 โรงแรก 6 โรงแรก และ 8 โรงแรก ตามลำดับ ในปี 2515

สัดส่วนโรงงาน	อัตราส่วนการครองตลาด (1)	อัตราส่วนของขนาดของโรงงาน (2)
2 โรงแรก	44.5	15.4
4 โรงแรก	63.8	16
6 โรงแรก	71.3	14.1
8 โรงแรก	73.7	11.2

ที่มา: (1) คำนวณจากปริมาณการผลิตอาหารสัตว์ของธนาคารแห่งประเทศไทย
(2) คำนวณจากข้อมูลที่ได้

จากตารางแสดงให้เห็นว่า มีโรงงานเพียงไม่กี่โรงที่มีส่วนแบ่งการครองตลาดเป็นส่วนใหญ่ และอัตราส่วนของขนาดของโรงงานขนาดใหญ่ ซึ่งมีอัตราระหว่าง 11.2 ถึง 16.0 สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างกันระหว่างขนาดการผลิตของโรงงานขนาดใหญ่ และโรงงานขนาดเล็ก ในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์

หลังจากปี 2515 เป็นต้นมา ได้มีโรงงานอาหารสัตว์ขนาดใหญ่เพิ่มขึ้น ได้แก่ บริษัทผลิตสัตว์อาหารเซ็นทรัล จำกัด บริษัทกรุงเทพอาหารสัตว์ จำกัด และบริษัทแหลมทองสหการ จำกัด ซึ่งมีกำลังผลิต 168,000 290,000 และ 120,000 คัน ต่อปี ตามลำดับ ซึ่งในปี 2518 มีโรงงานทั้งหมดประมาณ 45 โรง

ตาราง 2-8

อัตราส่วนการผลิตและอัตราส่วนของขนาดของโรงงานขนาดใหญ่
2 โรงแรก 4 โรงแรก 6 โรงแรก และ 8 โรงแรก ตามลำดับ ในปี 2518

สัดส่วนโรงงาน	อัตราส่วนการครองตลาด	อัตราส่วนของขนาดของโรงงาน
2 โรงแรก	37.78	12.82
4 โรงแรก	62.16	16.89
6 โรงแรก	78.50	23.78
8 โรงแรก	85.59	27.41

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลปริมาณการผลิตอาหารสัตว์ของธนาคารแห่งประเทศไทย
ปี 2518

จากตาราง 2-7 และ 2-8 จะเห็นได้ว่า อัตราส่วนแบ่งการครองตลาดของโรงงานอาหารสัตว์ ในปี 2518 มีแนวโน้มลดลง เมื่อเทียบกับปี 2515 ในขณะที่อัตราส่วนของขนาดของโรงงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แสดงว่ามีการกระจายความสำคัญของอิทธิพลตลาดจาก 2 โรง เป็น 4 6 และ 8 โรง ตามลำดับ และโรงงานขนาดใหญ่ที่ดำเนินการอยู่มีเพียง 8 โรง ที่เหลือเป็นโรงงานขนาดเล็ก ซึ่งส่วนแบ่งการครองตลาดของโรงงานขนาดเล็กที่เหลือทั้งหมดมีเพียงร้อยละ 14.41 การที่ส่วนแบ่งการครองตลาดของโรงงาน

2 โรงแรก ในปี 2518 ลดลง เป็นเพราะในปี 2515 ปริมาณการผลิตทั้งหมด มีเพียง 266,460 คัน ต่อปี และโรงงานใหญ่สุด 2 โรงแรก ขณะนั้นคือ บริษัท เบทาโกร จำกัด ซึ่งมีกำลังผลิตเต็มที่ 96,000 คัน ต่อปี กับบริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด ซึ่งมีกำลังผลิตเต็มที่ 65,000 คัน ต่อปี แต่ในปี 2518 ปริมาณการผลิต ทั้งหมดเพิ่มเป็น 303,439 คัน ต่อปี และโรงงานใหญ่แรกสุด 2 โรงแรก คือ บริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด ตามเดิม ส่วนโรงงานใหม่คือ บริษัท กรุงเทพมหานคร อาหารสัตว์ จำกัด ซึ่งมีกำลังผลิตเต็มที่ 290,000 คัน ต่อปี การที่การผลิตทั้งหมดได้ เพิ่มจากปี 2515 มาก แต่กำลังการผลิตของ 2 โรงงานใหญ่แรกสุด ต่ำกว่าปี 2515 นั้น เป็นเพราะโรงงานของบริษัท เจริญโภคภัณฑ์ จำกัด ไม่สามารถขยาย การผลิต เพราะข้อบังคับของกฎหมายว่าด้วย โรงงานอยู่ในย่านชุมชน ก่อให้เกิด ความแออัด จึงไม่สามารถเพิ่มการผลิตได้เท่าที่ควร ในขณะที่โรงงานกรุงเทพ อาหารสัตว์ แม้จะมีกำลังการผลิตมากที่สุดก็ตาม แต่ในปี 2518 เป็นปีที่ เริ่ม ดำเนินการ จึงผลิตได้น้อย ทำให้อัตราส่วนแบ่งการครองตลาดของโรงงาน ระดับใหญ่สุด 2 โรงงาน ต่ำกว่าปี 2515

เมื่อพิจารณาเฉพาะในปี 2518 การที่เพิ่มจำนวนโรงงาน อัตรา ส่วนแบ่งการครองตลาดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และอัตราส่วนของขนาดของโรงงาน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย เป็นเพราะในช่วงหลังจากปี 2515 เป็นต้นมา โรงงาน ขนาดใหญ่ได้เพิ่มขึ้นมาก จึงทำให้เมื่อเพิ่มโรงงานเป็น 8 โรงใหญ่ อัตราส่วน ของขนาดของโรงงานก็เพิ่มเช่นกัน เป็นผลทำให้ขนาดโรงงานที่เหลือมีความ แตกต่างกับ 8 โรงใหญ่แรกสุด มากขึ้น อิทธิพลตลาดจึงอยู่ในกำมือของโรงงาน เพียง 8 โรงใหญ่ เท่านั้น